Музей Валерія Лобановського та історії школи №319

03118, м. Київ, пр-т Червонозоряний, 146, 148;
тел./факс 525-62-49

В Голосіївському районні м. Києва існує найстаріша школа. Перше приміщення було збудоване у 20-х роках ХХ століття, тоді ще у Кагановицькому районі, а друге – у 50-х роках. Багато видатних людей вчились і успішно закінчили школу № 39 (нині – школа № 319). Мабуть, найвагомішими роками були 50-ті коли школу очолював герой Радянського Союзу Яремчук В.М.. У травні 2007 року на фасаді старого корпусу йому було встановлено меморіальну дошку. Ініціювали цю подію його учні, які закінчили школу 50 років тому. Протягом цього часу дорослого життя учні зберегли пам’ять про свого вчителя, наставника та директора школи; і в знак пошани та поваги встановили на його честь пам’ятний знак.

1956 року цю школу закінчив із срібною медаллю герой України В.В.Лобановський. За сприянням Київської міської державної адміністрації

6 вересня 2007 року на фасаді будинку школи було відкрито меморіальну дошку і цій видатній людині. Учні, які тут навчаються зараз, пишаються цим фактом, адже вони розуміють, що Валерій Васильович був таким самим підлітком, як і вони, і що сьогодні при бажанні всі можуть досягти великих успіхів.

25 грудня 2009 року на честь річниці дня народження школи та до 70-ти річчя з дня народження Валерія Васильовича Лобановського було відкрито музей Валерія Лобановського та історії школи.

Свідоцтво про реєстрацію музею Валерія Лобановського та історії школи

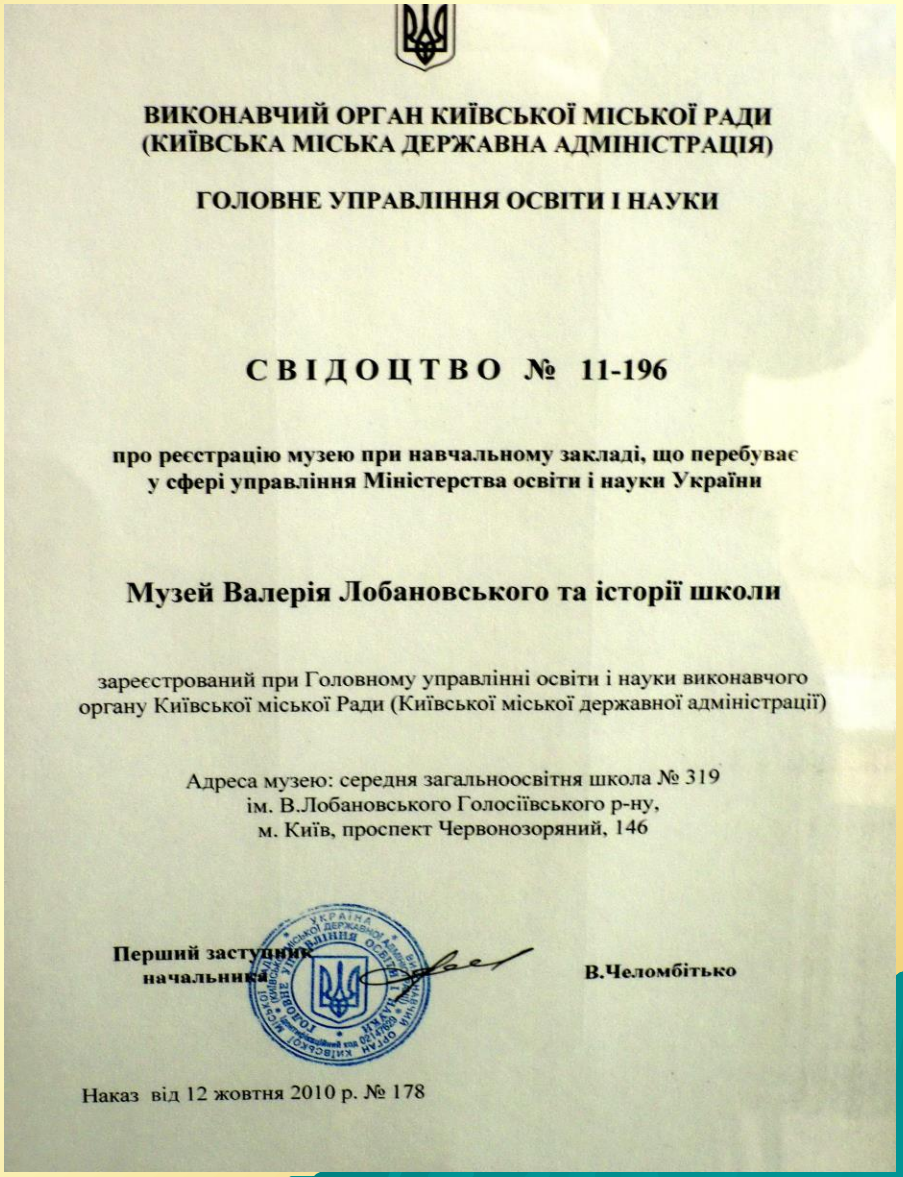

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ

СВІДОЦТВО № 11-196

про реєстрацію музею при навчальному закладі, що перебуває у сфері управління Міністерства освіти і науки України

Музей Валерія Лобановського та історії школи

зареєстрований при Головному управлінні освіти і науки виконавчого органу Київської міської Ради (Київської міської державної адміністрації)

Адреса музею: середня загальноосвітня школа № 319
ім. В.Лобановського Голосіївського р-ну,
м. Київ, проспект Червонозоряний, 146

Перший заступник начальника В.Челомбітько

Наказ від 12 жовтня 2010 р. № 178

Меморіальна дошка Валерію Лобановському на фасаді школи

Портрет з випускного альбому 1956 року

Фрагмент експозиції музею

Дружина Валерія Васильовича Лобановського – Аделаїда Панкратіївна та його однокласник Леонід Пушанко під час передачі музею експонатів: особистих речей видатного футбольного тренера

Футбольний м’яч з автографами гравців київського «Динамо».

Закордонний паспорт громадянина України – Лобановського Валерія Васильовича

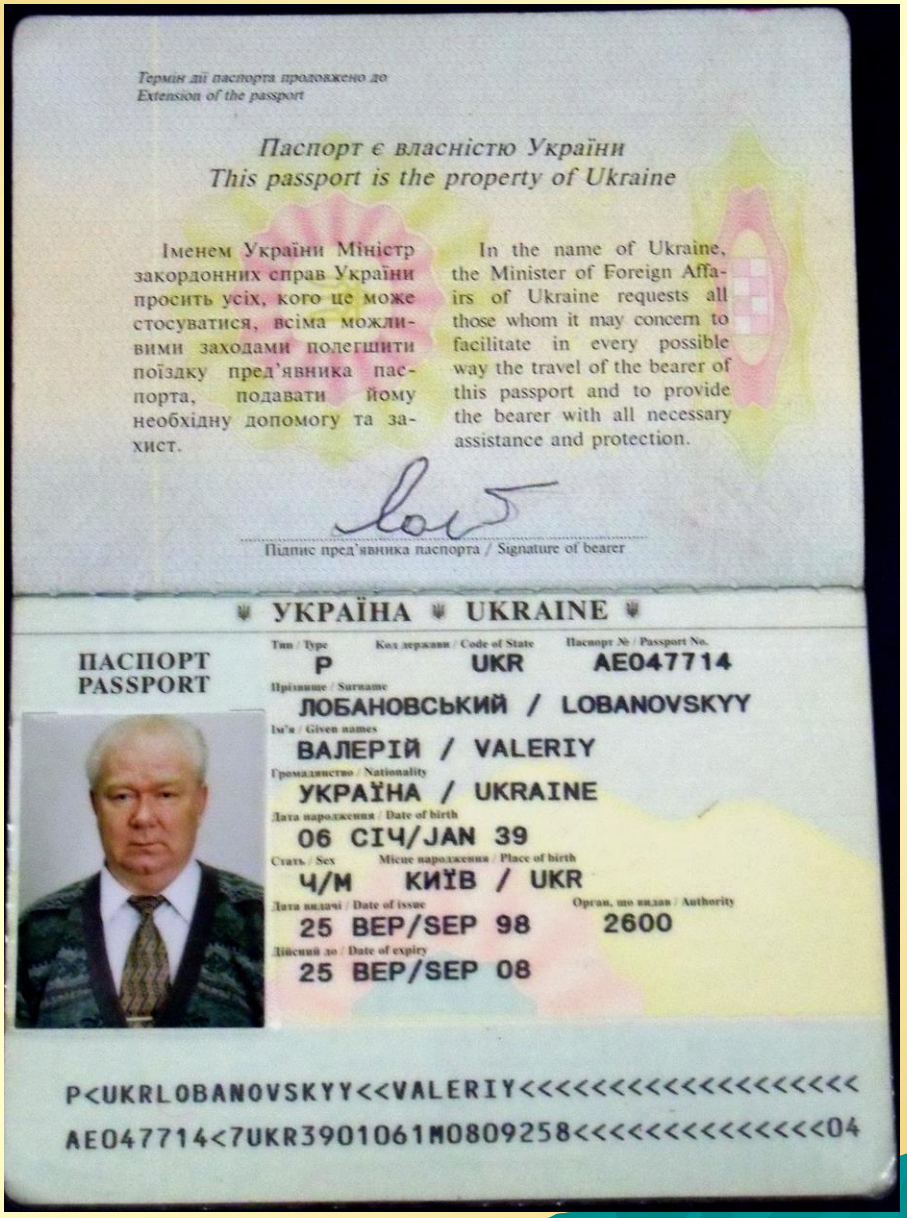

Термін дії паспорта продовжено до
Extension of the passport

Паспорт є власністю України
This passport is the property of Ukraine

Іменем України Міністр закордонних справ України просить усіх, кого це може стосуватися, всіма можливими заходами полегшити поїздку пред'явника паспорта, подавати йому необхідну допомогу та захист.

In the name of Ukraine, the Minister of Foreign Affairs of Ukraine requests all those whom it may concern to facilitate in every possible way the travel of the bearer of this passport and to provide the bearer with all necessary assistance and protection.

Підпис пред'явника паспорта / Signature of bearer

УКРАЇНА UKRAINE

ПАСПОРТ
PASSPORT

Тип / Type: P
Код держави / Code of State: UKR
Паспорт № / Passport No.: AE047714
Прізвище / Surname: ЛОБАНОВСЬКИЙ / LOBANOVSKYY
Ім'я / Given names: ВАЛЕРІЙ / VALERIY
Громадянство / Nationality: УКРАЇНА / UKRAINE
Дата народження / Date of birth: 06 СІЧ/JAN 39
Стать / Sex: Ч/М
Місце народження / Place of birth: КИЇВ / UKR
Дата видачі / Date of issue: 25 ВЕР/SEP 98
Орган, що видав / Authority: 2600
Дійсний до / Date of expiry: 25 ВЕР/SEP 08

P<UKRLOBANOVSKYY<<VALERIY<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<
AE047714<7UKR3901061M0809258<<<<<<<<<<<<<<04

2002 … останній матч … спортивна куртка тренера Валерія Лобановського

2002 … Електробритва Валерія Васильовича

В.М.Яремчук народився 13 лютого 1910 року в селі Гулівцях (нині Комунарівка) Калинівського району Вінницької області в селянській сім'ї. Працював у сільському господарстві, а з липня 1930 р. - шахтарем на Донбасі. Вчився у Харківському педагогічному інституті. З 1935 по 1937 рік проходив службу в Радянській Армії. Після демобілізації працював учителем.

На початку Великої Вітчизняної війни за направленням Лозовського райкому партії В.М.Яремчук закінчив курси підривників і в серпні 1941 року в партизанському загоні імені Котовського очолив групу підривників, яка з жовтня 1941 р. по грудень 1942р. пустила під укіс 12 залізничних ешелонів з бойовою технікою і живою силою ворога. З 1943 року він командував партизанським загоном імені Кармелюка, який активно діяв у Ровенській області та на території Польщі. На його бойовому рахунку було ще 68 знищених фашистських ешелонів, підірвано 15 мостів, 565 вагонів і платформ. У боях було знищено 3519 офіцерів та солдат противника. Це був і його особистий внесок в перемогу у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 років.

Партизанський загін під командуванням В.М.Яремчука за період з жовтня 1941 року по серпень 1944 року пустив під укіс 80 ворожих залізничних ешелонів з бойовою технікою та живою силою ворога. При цьому було розбито 565 вагонів і платформ. Підірвано 15 мостів. У боях було знищено 3519 офіцерів та солдат противника. Це був і його особистий внесок в перемогу у Великій Вітчизняній війні 1941 -1945 років

За великі заслуги перед Батьківщиною Василю Максимовичу Яремчуку у березні 1943 року було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Він нагороджений двома орденами Леніна, орденами Червого Прапора, «Знак пошани», Вітчизняної війни 1 ступеня, «Золотим» хрестом ордена «Віртуті мілітарі» та багатьма медалями.

У повоєнні роки В.М.Яремчук працював директором 39 – середньої школи у м.Києві (нині середня школа № 319 ім. Валерія Лобановського), де він (з 1945 – 1958р.р.) навчав і виховував дітей бути патріотами своєї Батьківщини, жити в злагоді, дружбі, любити свій народ, і його історію, бути працьовитими і наполегливими в навчанні та праці. Бути чесними, правдивими і відповідальними за свої справи і вчинки. Високо і гордо нести в своєму житті високе звання Людина!

І не випадково, що в різні роки школу № 39 закінчили такі відомі люди, як Герой України – Валерій Лобановський, колишній партійний працівник вищого рангу – Володимир Басенко, заступник Міністра Внутрішніх Справ – Віталій Кеня, заслужений артист України, кіноактор - Анатолій Юрченко, льотчик-винищувач, інтернаціоналіст – Анатолій Бокач, кіномеханік з цілини – Анатолій Скуйбіда, який не шкодуючи власного життя, почав гасити пожежу і високо ніс горде ім'я Людина, свою честь, гідність, порядність, дружелюбність і взаємоповагу

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ГРАМОТА

Київський Міський Комітет в справах фізичної культури та спорту при Міському Виконавчому Комітеті депутатів трудящих

НАГОРОДЖУЄ

Ярмчука Василя Максимовича

директора 39-ої школи

зайнявшей третье место

в городских соревнованиях

школьников по легкой атлетике

по группе неполных средних школ.

Голова Міського Комітету
в справах фізичної культури
та спорту при Міськвиконкомі

№ 6

"25" Сентября 1944 р.

Про героїчні подвиги і життєвий шлях Василя Максимовича - Людини з Легенди написано багато. Його життя - це яскравий приклад для нашої молоді, як із звичайного сільського хлопчини з глухого села можна стати вчителем, патріотом, Героєм, вихователем, Людиною!

Дякуємо за увагу!